

τοῦ νεοττοῦς, ἵνα σωθῶσιν. Τὴν γὰρ δειλίαν ὑπερβάλλει τοῦτο τὸ ὄρνεον· τίλλεται γὰρ ὑπὸ τῶν μικρῶν ὀρνέων, καὶ φεύγει αὐτά.

ΚΕΦ. ΚΑ.

XXX. Οἱ δ' ἄποδες, οὓς καλοῦσί τινες κυφέλους, ὅτι
 5 μὲν ὅμοιοι ταῖς χελιδόσιν εἰσὶν, εἴρηται πρότερον· οὐ γὰρ
 ῥάδιον γινῶναι πρὸς τὴν χελιδόνα, πλὴν τῷ τὴν κνήμην
 ἔχειν δασεῖαν. Οὗτοι νεοττεύουσιν ἐν κυφελίσιν ἐκ πηλοῦ
 πεπλασμέναις μακραις, ὅσον εἰσδυσιν ἐχούσαις. Ἐν στεγνῷ
 δὲ ποιεῖται τὰς νεοττίας ὑπὸ πέτραις καὶ σπηλαίοις, ὥστε
 10 καὶ τὰ θηρία καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαφεύγειν. (2) Ὁ δὲ κα-
 λούμενος αἰγοθήλας ἔστι μὲν ὀρεινός, τὸ δὲ μέγεθος κοττύ-
 φου μὲν μικρῷ μείζων, κόκκυγος δ' ἐλάττων. Τίττει μὲν
 οὖν ὡὰ δύο ἢ τρία τὸ πλεῖστον· τὸ δὲ ἦθος ἔστι βλακικός.
 Θηλάζει δὲ τὰς αἰγας προσπετόμενος, ὅθεν καὶ τοῦνομ' εἵ-
 15 ληφεν· φασὶ δ', ὅταν θηλάσῃ τὸν μαστὸν, ἀποσβέννυσθαι
 τε καὶ τὴν αἶγα ἀποτυφλοῦσθαι. Ἔστι δ' οὐκ ὀξυωπὸς τῆς
 ἡμέρας, ἀλλὰ τῆς νυκτὸς βλέπει.

XXXI. 3. Οἱ δὲ κόρακες ἐν τοῖς μικροῖς χωρίοις, καὶ
 ὅπου μὴ ἱκανὴ τροφή πλείοσι, δύο μόνοι γίνονται, καὶ τοὺς
 20 ἑαυτῶν νεοττοῦς, ὅταν οἰοί τ' ὥσιν ἤδη πέτεσθαι, τὸ μὲν
 πρῶτον ἐκβάλλουσιν, ὕστερον δὲ καὶ ἐκ τοῦ τόπου ἐκδιώ-
 κουσιν. Τίττει δ' ὁ κόραξ καὶ τέτταρα καὶ πέντε. Περὶ δὲ
 τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ἀπώλονται οἱ Μηδίου ξένοι ἐν Φαρσάλῃ,
 ἐρημία ἐν τοῖς τόποις τοῖς περὶ Ἀθήνας καὶ Πελοπόννησον
 25 ἐγένετο κοράκων, ὡς ἐχόντων αἴσθησίν τινα τῆς παρ' ἀλλή-
 λων δηλώσεως.